

Armsad noored,

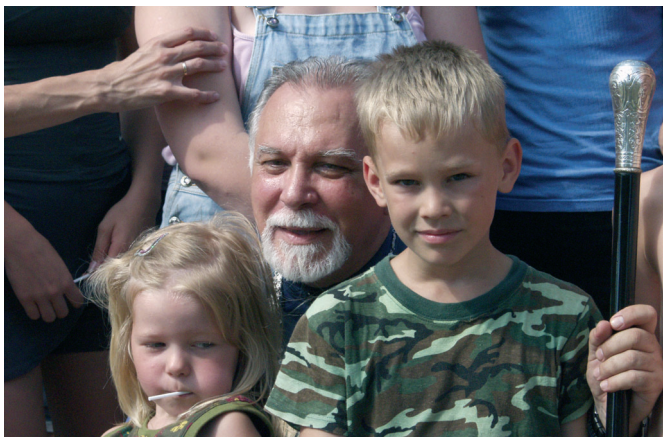
Tervitan rõõmuga selle väikese ajalehe sünni, mis on mõeldud just teile. Soovin talle pikka iga ja korrapäraselt ilmumist. See on tore algatus, mis aga nõuab teilt kõigilt suurt püsivust ja järjekindlust.

Nüüd, mil teile on antud sõna, tehke nii, et see sõna oleks elav ja loov. Meie Kirik vajab seda. Mis minusse puutub, siis võite mu toetusele kindlad olla; loomulikult on see vastavuses teie eneste pühendumuse ja pealehakkamisega.

Aastalõpu tähtsaimaks sündmuseks on jõulupühad: näe, siin on Kristus; Jumal, kes on saanud inimeseks. Ta tuleb meie maailma.

Maailma, milles on ikka veel kohta kõikisugustele hädadele ja õnnetustele. Ühiskonda, kus on veel nii palju ebakindlust ja kannatusi. Ja juhtub, et mõtleme, ehkki täiesti asjata, kuid mõtleme siiski: kui Jumal oleks tõesti olemas, ei oleks maailmas nii palju halba.

Aga Jumal on olemas. Ta on Armastus, ütleb evangelist Johannes oma imetlusväärse jutustuses. Ja tõeline armastus ei suru enast peale. Seistes silmitsi kurja jõududega eelistab Ta aegamisi ja salajas välja mõelda midagi võimatut, et meid päästa. Täna sünnib Ta koopas, vaene ja paljas; homme lüüakse Ta risti

nagu lihtlabane kurjategija, aga kolme päeva pärast tõuseb Ta surnuist. Tema haud on tühi: meie Jumal on elus. Võita omaenese surmaga ära surm – see on see võimatu, mille Ta välja mõtles, et meid päästa ja meile meie väärikus tagasi anda.

Jõulud: Jumal tuli maa peale, et avada tee, millel pole lõppu; anda meile jõudu, et oleksime võimelised panema iseeneses tärkama tõelise elu seemne. Ärgem siis kunagi unustagem, et ühes Temaga võime me ära võita mistahes hävingu ja surma siin maailmas. Selline on hea sõnum, mis jõuludel meie jaoks varuks on ja mis saab lõplikult meie omaks ülestõusmispühadel.

Olgu teie ajaleht ikka selle tunnistaja ja alahoidja.

H. Stefanus, metropoliit

KIRIKUNOORTEST.

KIRIKUNOORTELE.

Õigeusu Kiriku maastikul Eestis on erinevas vormis noortetööga tegeldud juba aastaid.

Tihti on küsitud, kas seda on meile vaja ja kui on, siis millises ulatuses. EAÕK Noorte Liidu põhikirjast loeme, et meie eesmärgiks on tugevdada Eesti Apostlik-Õigeusu Kirikut, koondada noori kogudustes, innustada noori õppima ja kaitsta neid kahjulike mõjude eest.

80ndate lõpuaastatel, uute muudatuste künnisel oli töövormiks lihtne kiriklikel tegevustel põhinev kooskäimine: erinevate laagrite korraldamine, kirikuhoonete ümbruse koristamine, ikoonimaalimine, koorilaul ja pühapäevakooli tegevus.

Soome samalaadsete organisatsioonidega koostööd alustades nägime selget vajadust täpsemate eesmärkide püstitamiseks ja 90ndate alguseks oligi loodud "Eesti Õigeusu Noorte Liikumise" nime kandnud noorterühm, kes taotles ka liikmelisust maailma noorteorganisatsiooni "Syndesmos" ridades. "Syndesmosi" täisliikmeks saime 1992. aastal.

Kirikuelu arenemise ja Eesti Apostlik Õigeusu Kiriku taastamise käigus oli selgelt väljakujunenud vajadus Kiriku noorteorganisatsiooni järele. Sellest lähtuvalt loodigi uuele algatusele tuginev Eesti Õigeusu Noorte Liit.

EÕNL pakub oma liikmeskonnale mitmekülgset tegevust ja tegutseb laiapõhjaliselt mitme koguduse juures.

Juba väljakujunenud suuremateks üritusteks on iga-aastaste metsa- ja perelaagrite korraldamine, samuti rahvusvaheline koostöö noorteorganisatsiooni "Syndesmos" raames. Uute algatuste seas püüame 2004. aastal välja tulla oma häälekandjaga ajalehe "Metropoolia" lisas ja abistavate projektidega sotsiaaltöö raames.

Teretulnud on iga algatus koguduste poolt, kus noortel on ideid, kuidas kaasa aidata meie Kiriku arengule, tehes seda eelkõige noortest lähtuvalt.

Seega kutsun meiega liituma, et omi häid mõtteid teostada.

Õnnistust ja edenemist igas heas asjas!

Aleksander Sarapik,
EÕNLI president

NOORTE LIIDU JUHATUS – "ise - endast..." I osa

Olen sündinud 7. detsembril 1965 Tallinnas. Olen laulatatud Kadi-Katariinaga ning meie peres kasvab kaks last: 16-aastane Mikk ja 15-aastane Jürgen-Johannes. Peale põhihariduse omandamist Tallinna Polütehnikumis asusin õppima teoloogiat, paralleelselt omandasin sotsiaaltöötaja teadmised Tallinna Pedagoogikaülikoolis. Teoloogiaõpingud lõpetasin magistrikraadiga Püha Risti Teoloogiakoolis USA-s. Käesoleval hetkel töötan Kaitseliidu vanemkaplani ja Noorte Kotkaste peavanemana. Ühiskondlikult aktiivse inimesena olen osalenud Kiriku ülesehitustöös alates 1980. aastate lõpust. 1999. aastast olen EAÕK Kirikuvalitsuse liige, kus minu ülesandeks on kaplanaadi küsimused ja EÕNLI töö. Sportliku inimesena on minu hobideks langevarjuhüpped ja matkamine.

Aleksander (Aivar) Sarapik

Olen sündinud 14. novembril 1965 Tallinnas. Olen laulatatud Leenaga ning meie peres kasvab kolm last: 17-aastane Tauri, 16-aastane Eero ja kuuene Adele. Peale põhihariduse omandamist astusin Tallinna Merekooli sooviga maailma näha. Vahepeal olen Tartu Ülikoolis õpinud õigusteadust ja 1998. aastal lõpetasin TÜ Avatud Ülikooli raames intensiivõppes ärijuhtimise eriala. Käesoleval hetkel õpin Tartu Ülikoolis teoloogiat. Perle olen teeninud leiba meremehena Eesti Merelaevanduses, ettevõtjana, olen pidanud nõukogu esimehe ametit erinevates äriühingutes. Praegu olen lennuettevõtte AS "Airest" nõukogu esimees. Ühiskondlikult olen ma olnud alati aktiivne. 1989. aastal asutasime "Karate-Do klubi Nüke", mille president olen praeguseni. Olen üks Eesti Õigeusu Noorte Liidu asutajatest ja kuuendat aastat meie kiriku noorteorganisatsiooni juhatuse liige. Üks viimase aja suurimaid väljakutseid on olla EAÕK Kirikuvalitsuse liige, kus minu ülesandeks on tegeleda kiriku majandus- ja finantsküsimustega.

Avo Tõlpt

Sündisin 16. jaanuarikuu päeval 1966. aastal. Minu sünnilinn Haapsalu on mulle koduks tänaseni. Ameti omandasin G. Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis ja Eesti Muusikaakadeemias, erialaks klaver. Saatus on mind kokku viinud Anneliga, kellest sai mulle hea abikaasa ja ema meie kolmele lapsele. Lisaks tööle Haapsalu Muusikakoolis, kus õpetan lastele klaverimängu, on Jumal mulle andnud kanda suure töö ja vastutuse - olen Haapsalu ja Uue-Virtsu koguduste preestriks. Armastan oma töid ja tegemisi toimetada, lisaks klaverit mängida, lugeda ja muusikat kuulata. Olen olnud Noorteliidu sünni juures ja juhtinud kiriku noortetööd aastatel 1999-2002.

Jüri Ilves

Eesti Õigeusu Noorte Liit on juba aastaid tegutsenud, hoole ja armastusega üritusi organiseerides ja läbi viies.

Teie lugemislual olev leheke on esimene samm meie päris oma väljaande suunas. Samal ajal on see uuenenud Noorte Liidu juhatuse esimene katse teada saada, kas eesti õigeusu noored on täis teotahet selleks, et oma lehte välja anda, sinna ise artikleid kirjutada ja keskustelu arendada, küsimusi küsida ja vastuseid saada. Kuid ka oma töödest ja tegevustest pajatada ning neid üksteisega jagada. Meie, kes me selle lehega alustame, oleme optimistid ning täis jõudu ja tahet seda asja vedada ja toetada.

Noorte Liidu viimane suurem ülesastumine oli selle aasta oktoobris, mil toimus ortodoksi maailma ühe unikaalsema ja omanäolisema noorteorganisatsiooni "Syndesmos" konverents, kus peajaslikult keskenduti ortodoksiks ja nooreks olemisele Euroopa kultuuriruumis. "Syndesmosi" liikumises osaleb ka meie Noorte Liit, seega osaleme selleski dialoogis täisväärtusliku liikmena. Õigeusu noorus ei ole mitte tulevik, vaid olevik, jäi kõlama "Syndesmosi" ürituselt.

Meil, noortel, on võimalik ja lausa kohustus kaasa rääkida asjades, mis on meie jaoks oluline, toob muret ja rõõmu. Peame arutama, kuidas leida võimalusi aktiivseks osalemiseks koguduse- ja kirikutöös ning ühiskonnas. Kuidas olla toeks piiskopile ja preestritele. Kuidas teha tegusid, mis on kantud meie suure pärandi ja ajaloo Kiriku armu- ja palveõpetusest.

Loodan, et üheks selliseks väljundiks saab olema ka meie "Noorteleht".

Kõik mõtted ja artiklid eelnimetatud teemadel on teretulnud!

Meie meiliaadress on: noorteleht@eoc.ee

Alustagem nüüd ja praegu!

Indrek Sarapuu,
"Noortelehe" peatoimetaja.

NOORTE LIIDU JUHATUSE UUED LIIKMED

6. novembril 2004 Püha Platoni Kiriku keskusel toimunud EÕNL üldkoosolekul valiti Noorte Liidu juhatuse kaks uut liiget:

Indrek Sarapuu Tallinna Issanda Muutmise kirikust ja **Miriam Treima** Tallinna Püha Siimeoni ja Hanna kogudusest.

“SYNDESMOSI” KONVERENTS TAHKURANNAS

2004. aasta oktoobris sai teoks ajalooline sündmus: toimus “Syndesmosi” rahvusvaheline konverents “Euroopa ja kristlus”. Asukohamaaks oli esmakordselt Eesti ja toimumiskohaks Eesti ajaloo jaoks nii paljutähendav Tahkuranna Pärnumaal. Kohale olid sõitnud osavõtjad Belgiast, Prantsusmaalt, Albaaniast, Rumeeniast, Armeenias, Valgevenest, Kreekast, Soomest ja meie kahest õigeuskirikust. Katsun välja tuua üritusest kõlama jäänud olulisemaid mõtteid.

Iga konverentsi päev oli üles ehitatud kindla korra järgi: hommikune palvus ja sellele järgnevad 1-3 ettekannet. Ettekannete järel toimusid intensiivsed arutelud rühmades. Järgnes kokkuvõtete tegemine ja pärast õhtuteenistust nõ klubiline tegevus. Ja muidugi spontaansed omavahelised arutelud, ajendatud päeval algatatud teemadest.

Juba esimese päeva muljete põhjal võis arvata, et vaatamata sellele, et tegemist oli noorteüritusega, aetakse siin tõsiseid asju. Nii kummaliselt kui see kõlabki, on “Syndesmos” ortodoksi maailmas ainulaadne liikumine - ta püüab ühendada kõiki ortodoksi kirikuid, ka neid, kes pärast Halkedoni kirikukogu õigeusu kirikust eemale jäid (Armenia, Kopti, Süüria, India ja Etioopia kirikud), olles ainuke samalaadne organisatsioon selles vallas.

Esimene päev oli selgelt europoliitilise rõhuasetusega. Pärast **Jyrki Härkoneni** ettekannet sai selgeks räägitud, mis on üleüldse Euroopa. Euroopa ei ole pelgalt EU sse kuuluvad, majanduslikus mõttes - “heaolu riigid”. On olemas veel üks Euroopa osa, mis veel ei kuulu sinna ja kas peakski? Enamasti moodustavad selle nõi teise Euroopa valdavalt õigeuskliku traditsiooniga riigid. Olgu või näiteks toodud Venemaa, Gruusia, Armeenia, või kasvõi Valgevene.

Me oleme kõik ühe ja sama kultuuri ja traditsiooni kandjad, vaatamata sellele, et tendents on lahtuse suunas, kui me ennast kokku ei võta ja dialoogi ei suuda alustada ega pidada. See, et poliitikas osalemine, selle tegemine ja arusaamine erineb Lääne ja Ida-Euroopas, tuli välja Moskva Vaimulikus Akadeemias õppiva ja aktiivselt Valgevene poliitikas osaleva **Vitali Ry-masheuski** loengust.

Mõlemas loengus toodi välja kaks põhilist erinevust, mis avaldus kahes erinevas emotsionaalses suhtumises: läänes võrdub sõna “poliitika” enamasti demokraatia, rahva vaba valimisõigusega, idas korruptsiooni ja tagakiusamisena. Idas kehtib Bütsantsist pärinev autokraatne, isikukultuslik juhtimismudel, läänes toimib kohati isegi absuridini viiv demokraatlik elik rahvavõim ning liigne keskendumine edufilosoofiale. Loomulikult on mõlema mudeli taga erinev kultuuritraditsioon ja ajalooline pärand.

Professor **Härkonen** formuleeris huvitava mõtte: bütsantsi riiki ei ole enam alles peaaegu 1200 aastat, küll aga jäi alles bütsantsi kultuuri kandev ortodoksi kirik ja kuigi on võimatu kohaldada ühiskonnas bütsantslikku valitsemismudelit, on võimalik väärtustada nii

läänes kui idas läbi kiriku sedasama kristlikku osadust. Üsnagi prognoosivalt sai sellises kontekstis sümboolse tähenduse Eesti oma situatsioon, lahkeli kahe erineva vaimuliku alluvusega õigeusu kiriku vahel. Kuigi ka siin laiemas ulatuses, ei ole see olukord midagi unikaalset. **Christopher d’Aloiso**, “Syndesmosi” presidendi sõnul on olukord Pariisis veelgi absurdsem. Nimelt on seal ca 9 erineva õigeuskirikiku metropoliiti ja tihtilugu jääb ortodoksi kiriku sõnum prantsuse ühiskonnale takerduma. Kui kirikul oleks vaja sekkuda ühiskonna teatud küsimustesse, siis tihtilugu juhtub, et küsitakse küll nõu katoliiklastelt ja protestantidelt, moslemite ja juutide esindajatelt, aga ortodoksid jäävad kõrvale, sest neilt küsimine on üliväga komplitseeritud.

Niisiis püsis Eesti küsimus üleval kogu konverentsi jooksul. Ja seda mitte lihtsalt vastanduste vaid ühisosa leidmise vaatepunktist. Nimelt on “Syndesmos” (sõna ise tähendab köidet või sidet) just selline meedium, kus neutraalsel ja eelkõige nooruslikul pinnal saab asju arutada ja teostada omavahelist läbikäimist. On ju ortodoksses - kosmoloogilises ja euharistilise (loe: armulaua) osaduse - mõtestuses kõigile ilmselge, et sõnadelt tuleb üle minna tegudele.

Ning mõnes mõttes toimus kolmandal päeval juba pisikesi imesid. Oli ekskursioonide päev, käidi Pärnu linnas ja Pärnumaa erinevaid paigus, sealhulgas ka meie palavalt armastatud märterpiiskop Platoni sünnikohas Pootsi-Kõpu kirikus. Meie peaorganisaator **Margus Kivi** jagas nagu juhuslikult välja meie poolt trükitud Platoni ikoonid, mille tagaküljel ka Platoni tropar. Ja nagu iseenesest kanti see palve lauldes, kiriku kajades, ühiselt Jumala palge ette.... Sama tropar kõlas ka Pärnu Moskva Patriarhaadile kuuluvas Katariina kirikus.

Meie metropoliidi loeng ürituse kolmandal päeval oli tal- le omases emotsionaalses ja õigeuskliku osaduse vaimus. Ta alustas mõttega, mis oli suunatud meile kõigile, kes me sinna kogunenud olime: kas õigeusk on pelgalt kirikuvalitsejate kirikupoliitiline tegevus, või on see armulaua osadus. Ta ütles, et see oli tema jaoks raske otsus tulla Prantsusmaalt siia, suhteliselt problemaatilise kiriku olukorda, kuid ta toonitas, vaadates otsa nii Moskva patriarhaadi kiriku noortele ja siis heites pilgu mõne Eesti Õigeusu Kiriku inimese silma, et see on rist, mida ei kannata tema tepe mitte ükski ja ainuisikuliselt. See on rist, mida kannab meist iga õigeusklik siin Eestis.

Konverents lõppes Tallinnas kohtumisel **Mart Laariga**, kelle tutvustamisega ei pea vist meie lehes tegelema. Kohtumine toimus Riigikogu lossis Toompeal. Nagu märkis **Christopher D’Aloiso**, on huvitav, et kõik ettekanded sisaldasid justkui kokku lepitult hõmmastavalt palju ühisosa. Nii ka Mart Laari puhul, kes keskendus esmalt Eesti ajaloolise ja kristlusele, õigeusu kiriku tekkele ja arenemisele ajaloolises plaanis Eesti territooriumil. Hiljem rääkis Mart Laar kristlaseks olemisest, vastutusest poliitikas ja kuidas see on aidanud tal vastu võtta kohati raskeid otsuseid; kuidas ta on poliitikuna tihtilugu justkui kaheks rebitud hea ja õige ning vale (valskuse) vahel. Samuti peatus hr Laar Euroopa Liidu põhiseaduse teemadel.

Kokkuvõtteks

Kindlasti oleks tore sellest üritusest anda veelgi põhjalikum ülevaade,

MIS on SYNDESMOS?

Sõna “syndesmos” tähendab kreeka keeles “kokku siduma”, “ühendamata”. See nimi valiti sooviga, et ortodoksidel oleks organisatsioon, mis ühendaks meid kõiki: “... ja olles usinad üksmeelt pidama vaimus rahu- sideme läbi”(Ef 4,3).

“Syndesmos” on nõ katusorganisatsioon, seega kuuluvad sinna ka teised organisatsioonid. Eestist kuuluvad sinna Eesti Õigeusu Noorte Liit (EAÖK) ja Estonian Orthodox Youth League (MPEÖK).

Oma 50-aastase tegutsemise jooksul on “Syndesmos” kasvanud 43 erinevasse riiki ja hõlmab 121 organisatsiooni, olles maailma suurim ortodoksi organisatsioon.

“Syndesmos” loodi Pariisis, Prantsusmaal 1953 grupi noorte teoloogide poolt.

“Syndesmosi” eesmärgid on:

- olla ühendavaks sidemeks ortodoksi noorte liikumistele üle maailma ja aidata kaasa nende rühmade organiseerimisele;
- aidata kaasa ortodoksi seminaride, koolide ja fakulteedide koostööle;
- aidata paremini mõista ortodoksi usku noorte ortodoksides seas ning leida ühine arusaam kiriku ülesandest kaasaegses maailmas;
- toetada ortodoksi noori nende suhetes teiste kristlaste ja teiste usunditega;
- olla eriliseks vahendiks ühise mõistmise leidmisel orientaalsete ortodoksi kirikutega (Süüria, Kopti, India, Armeenia ja Etioopia kirikud).

“Syndesmosi” peassamblee toimub iga nelja aasta tagant, seal valitakse regioonide esindajad - juhatuse liikmed, president, asepresidendid - ning otsustatakse kõik vajalikud küsimused.

“Syndesmos” veebis: www.syndesmos.org

aga eks ruumi ja aja nappus, nagu kombeks öelda, annab võimaluse toimunud kirjeldada ainult riivamisega. Kindlasti on tore mainida ühiseid kultuure võrdlevaid üritusi, mis peaaegselt õhtuid sisustasid. Selle konverentsi tähendust ja tähtsust on raske alahinnata. Syndesmoslikult siduv ja ühisosa otsiv vaim jäi kindlasti külge kõigile, kes üritusest osa võtsid. Olulisim, mis mulle kui osavõtjale muljet avaldas, oli see, et ortodoksias sisalduvad tõsised väärtused on rakendatavad ühiskonnas ja et õigeuskliku kohus on võtta osa ühiskonnas toimuvast, julgelt kaasa rääkida ja otsustada. Ortodoksia on suur jõud, ühendamiseks Lääne ja Ida-Euroopa arusaamu ja see on võimeline leidma ühisosa nii Euroopas tervikuna kui ka siinsamas Eestis.

Kõlama jäi mõte, et noorus ei ole mitte tulevikuloosus, vaid noorus ja noor olemine on õige aeg tegutsemiseks, sest õigeusu kirik tervikuna kannab ju järjepidevust. Meil on alati vaimne side vanema põlvkonnaga. See on meie liturgia. Ja loomulikult peab noorus tegutsema, toetudes eelkõige oma piiskoppide õnnistusele ja targale juhtimisele. Sellegipoolest on meil võimalik luua olukordi, kus kirikuvalitsejad on heas mõttes sunnitud otsima kompromisse ja lahendusi. Me saame noortena otsekui inglitenä kõrval seista ja võib-olla meelde tuletada, kus peamine on...

Õigeusklik noorus on kiriku olevik!

Indrek Sarapuu

stud. theol.

EÖNL i juhatuse liige

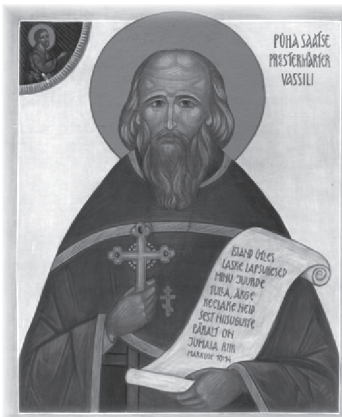
PREESTER VASSILI SOLOVSKI (1870-1919) NOORTE JA LASTE PÜHAK

Tänavu jaanuaris möödus 85.aastat Saatse kauaaegse preestri, isa Vassili Solovski surmast.

Vassili Solovski sündis 30.01.1870 Pihkvamaal Medovos. Tema isa Joann Solovski oli õigeusu preester, preestriteks said ka Vassili vennad. Lõpetanud Pihkva vaimuliku seminari, abiellus ta Maria Bellavinaga (1873-1946). Neile sündis 8 last: 7 tütart (Nadezda, Maria, Veera, Aleksandra, Olga, Niina, Jevgenia) ja kauaoodatud poeg Mihhail. Peale preestripühitsust 19.06.1894. aastal määrati ta teenima Saatse püha Paraskeva kogudust.

Isa Vassili tegi palju ära koguduse arendamiseks. Ta tõi kohalikku külaellu huvi hariduse vastu, mis parandas rahva käitumist ja ellusuhtumist. Hoole ja armastusega pidas ta oma preestriametit, tülles rahvale vastu paljudes asjades. Tema kodus oli suur raamatukogu, mida said kasutada nii külaelanikud kui kohalik kool, mis avati tema teenimise ajal 1895. 1900. aastal remonditi tema eestvõttel põhjalikult Saatse kirik ja ümbritseti surnuaed kivist müüriaga. Iga koguduseliige pidi Saatsesse tulekul tooma selle jaoks võimaluse piires munakive. Isa Vassili rajas preestrimaja ümber suure viljapuuai mesilastarudega, seal said peale tema laste mängida ka külalapsed. Isa Vassilit austati tema tähelepaneliku, ausa ja viisaka käitumise pärast. Oma perekonda armastas ta väga, näidates seda tegudes hoolitseva pereisana. Eriti ootas ta poja sündi, kellega ta aga sai koos olla vähem kui kaks aastat.

1918. aasta lõpus kehtestas punavõim Setumaal terrori. Repressioonid basid ka kirikut ja kirikuteenijaid kui bolševike põhivaenlasi. Ka kohalike hulgas leidis inimesi, kes läksid kaasa bolševike loosungiga “religioon on oopium rahvale”. Ühel talveõel viidi 25 aastat Saatse kogudust teeninud isa Vassili kodus pere juurest minema. Teda hoiti Petseris vangis koos teiste punaterrori ohvritega. Isa Vassili lohtus kaasvange ja sisendas neisse lootust. Eesti vägede Setumaale lähenedes hakkas nõukogude punavalitsusel kiire ja nad otsustasid kõige lihtsamal viisil

vabaneda “vana korra esindajatest” ja “klassivaenlastest”. Isa Vassili Solovski lasti Petseri raudteejaama lähedal kohut pidamata maha 12.01.1919, ainsaks süüiks see, et ta teenis kirikut. Temaga koos tapeti Saatse kogudusevanem, Valdino külast pärit 49-aastane Stepan Grivonogov, kes on samuti maetud Saatse surnuaiale, ja hulka teisi lugupeetud petserimaalasi.

Perele isa Vassili surmast ei teatatud, lesk sai sellest teada juhuslikult. Tänu headele inimestele leidis ta surnukeha ja tõi selle salaja Saatsesse. Kannatajate ihud mattis Saatse kalmistule 25.01.1919 munkpreester Joann (Bulin), hilisem piiskop.

1941. aastal, mil nõukogude punaarmee hõivas taas Setumaa, õhati isa Vassili haud kohalike nõukogude aktivistide poolt. Kirikuvastased lootsid haua hävitamisega kustutada ka preestri igavese mälestuse. Kuid vaatamata raskustele taastasid isa Vassili omaksed hiljem haua, mis asub surnuaia värvatet paremal, vana puukiriku altari kohal.

Preester **Andreas Põld**

TEATED

EÖNL jõulupeod

26. detsember 2004

29. detsember 2004

2. jaanuar 2005

Muhu Hellamaa kirikus

Kihnu kirikus

Kirikukeskuses

Tallinas Wismari 32

lastele programm ja kingipakid.

22. jaanuar 2005

Pärnu Issanda Muutmise kirikus kirikunoorte

Vassili päev (vt. lisalehte Noortelehe vahel)

13 veebruar 2005 Õigeuspühapäev Tartus
Kõikide Pühade Aleksandrite kirikus pealkirjaga
“Olla noor õigeusuline”

Täpsem teave

Margus Kivi EÖNLi peasekretär

telefon: 660 0780